

Igrači od 100.000 dolara

NEKADA davno, deca su maštala da će biti astronauti ili vatrogasci kada porastu, ali generacija koja je uređaje Atari, Nintendo i Sega pretvorila u pokušstvo ima drugačije ambicije: da bude plaćena za igranje video

igara. Nekima od njih se sada, kada su odrasli, san pretvorio u javu.

Kao primer može da posluži dvadesetčetvorogodišnji kanadski profesionalni igrač Gijom – Grr Petri. On je 1999. godine počeo da igra izuzetno popularnu igru Warcraft i ubrzo je postao najbolji igrač u svom rodnom gradu, a zatim i u opštini. Kada je otkrio igru Starcraft, ubedio je oca da mu plati put na takmičenje – i na njemu je osvojio 10.000 dolara. Tako je ušao u svet profesionalnog igranja. Prema njegovim rečima, danas se pare mogu „zgrnuti“ na igrama CounterStrike i Starcraft: Brood War. Kao najbolje mesto za profesionalno igranje on izdvaja Južnu Koreju, jer ona ima najrazvijeniju igračku industriju na svetu. Vrhunski profesionalni igrači se u toj zemlji poštuju kao fudbalske zvezde u Evropi. Zbog toga se, 2000. godine, Petri iz rodnog Kvebeka preselio u Seul, centar profesionalnog video igranja. On kaže da od igranja po turnirima može vrlo udobno da živi. Problem s profesionalnim igranjem sličan je kao i u profesionalnom sportu – kako vreme odmiče, zalazak karijere se bliži. Na početku bavljenja ovim „sportom“, prema istraživanjima, prosečan profesionalni igrač ispred monitora može da izdrži oko šest sati dnevno, dok nakon nekoliko godina ratovanja na ekranu, umor stiže za manje od tri sata. Refleksi se usporavaju, a oseća se i zasićenje.

PARA I IGARA

TAKO ovakva nadmetanja nisu ispunjena samo uživanjem, i te kako su isplativa.

Ukupan nagradni fond prošlogodišnjeg World Cyber Gamesa (WCG) iznosio je 412.000 dolara, a na takmičenju Quake-Con fond je bio 150.000 dolara. Na Cyber X Gamesu, najbolji CounterStrike tim dobio je 100.000 dolara. Nagrade su samo jedan od načina kako igrač zarađuje novac. Ako je dovoljno dobar, može da potpiše i unosne sponzorske ugovore s kompanijama koje prave proizvode za

igračko tržište. To se dogodilo Džonatenu – Fatality Vendelu koji je tri godine zaredom osvajao titulu najboljeg igrača u raznim igrama. Po njegovom nadimku nazvana je čitava serija komponenata za igrače, a on priznaje da je u prvoj godini profesionalnog igranja zaradio 110.000 dolara.

Kvalifikacije za profesionalne turnire postaju sve popularnije i u našoj zemlji. Kako se bliže letnji meseci, broj raznoraznih turnira raste, a nedavno su završene kvalifikacije za turnir čije će finale biti održano u Parizu. Zanimljivo je da iz

naše zemlje na ovo takmičenje odlazi i ženska ekipa, oko koje je organizovan pravi mali tim trenera i konsultanata da bi svoju strategiju za igru CounterStrike dovele do vrhunca.

Da je talas igranja narastao više nego što je to iko mogao da očekuje, svedoči i inicijativa da kompjuterske igre postanu olimpijska disciplina. Da li će se to dogoditi ili ne, teško je reći, ali je sasvim izvesno da sve veći broj ljudi širom planete veoma ozbiljno pristupa igranju, bilo da je reč o zabavi ili zaradi.

INTERNET IZ CEVI

SVE VEĆI broj igara zahteva korišćenje Interneta kao posrednika, a upravo je ovih dana smišljen nov način za pristup Mreži. Kompanija Nethercomm je najavila tehnologiju koja omogućava prenos podataka kroz cevi za distribuciju prirodnog gasa (*Broadband-in-Gas*). Ta tehnologija omogućava prenos podataka brzinom od deset gigabita, a koristi ultraširokopojasno bežično emitovanje unutar spektra koji je izolovan u cevima s gasom. Da bi se ovaj sistem primenio, nisu potrebne nikakve izmene na postojećim cevima. I ranije su se distributeri gasa uključivali u projekte prenosa podataka, ali oni su podrazumevali polaganje skupih optičkih kablova u cevi ili njihova ležišta. Očekuje se da će nova tehnologija pomoći da širokopojasni Internet stigne u neposrednu blizinu krajnjeg korisnika cevima za prenos plina, a odatle će se prenositi uobičajenim načinom, preko optičkih vlakana ili brze mreže. Tako će biti sve dok nam Internet jednoga dana ne potekne – iz slavine. ■

Relja Jović je glavni i odgovorni urednik časopisa Mikro. Njegove uvodne reči pročitajte na adresi www.mikro.co.yu/arhiva/relja.